

صحرای گرم و تفتیده	بیابونای خشکیده
بر چهره های غمدیده	و غصه که نشسته بود
از آسمون ها دور دور	مردم زمینگیر بودن و
دختراشون زنده به گور	وقتی که بت خدا بود و
تو دستای ستمگرا	مردم همه برده بودن
سری شدی توی سرا	امین حق تو اومدی
دخترای رنگ پریده	زنده به گور نمی شدن
آدم های رنج کشیده	خنده نشست رو لب های

یا محمد (٤)

خدا نشست توی دل ها	بت ها همه شکسته شد
پیچید صدای بلبلا	توی گوش سپیده دم
صبح سحر فرا رسید	سیاهی که طاقت نیاورد
روی سر مولا کشید	دوباره نور دستشو
تو دستای ستمگرا	مردم همه برده بودن
سری شدی توی سرا	امین حق تو اومدی
دخترای رنگ پریده	زنده به گور نمی شدن
آدم های رنج کشیده	خنده نشست رو لب های
سری شدی توی سرا	امین حق تو اومدی